

پیاده روی در گذرهای لوطی صالح و میرزا محمود

ویژه نامه روز پنجشنبه

۲۶ مهر ۱۴۰۳

شماره ۵۷

۷

بوستان امامزاده یحیی ع

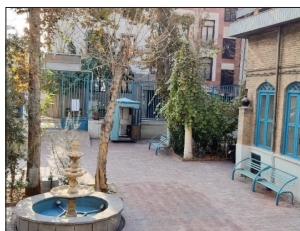
نشانی
کوچه امامزاده یحیی (ع)
روبه روی بقعه امامزاده

معرفی
روبه روی بقعه امامزاده یحیی (ع) یک بوستان نوساز قرار دارد که به پاتوق محلی تبدیل و محل بازی کودکان و استراحت بزرگسالان شده است.

استراحت در جوار امامزاده

بادگیر کنار بوستان، نخستین چیزی است که به چشم می آید و هر بیننده ای را به یاد بادگیرهای شهر یزد می اندازد. این بادگیر متعلق به عمارت تاریخی کاظمی است که بنای آن در دست چسبیده به بوستان و روبه روی بقعه امامزاده یحیی (ع) است. در این بوستان که به صورت طبقه ای طراحی و احداث شده، انواع وسایل بازی کودکان و نیمکت هایی برای استراحت زائران و رهگذران قرار دارد. این بوستان تا چند سال قبل، محل خانه هایی مخروبه بود که در طرح مرمت بافت تاریخی تهران به بوستان آرامش تبدیل شدند. اگر از پیاده روی در گذر امامزاده یحیی (ع) و گذر میرزا محمود وزیر خسته شدید، این بوستان بهترین مکان برای استراحت است.

بوستان کمال الملک

نشانی
خیابان امیرکبیر، کوچه میرزا محمود
وزیر، کوچه فخرالملک

معرفی
این بوستان دقیقاً روبه روی خانه دبیرالملک احداث شده و فاصله نزدیکی با بوستان ثنا آبشار دارد.

همسایه خانه دبیرالملک

هر چند بافت تاریخی پایتخت حالا باغ های قدیمی خود را از دست داده و از نظر فضای سبز بافت فقیری دارد، اما شهرداری منطقه سعی کرده با احداث بوستان، مقداری از این ضعف را بر طرف کند. در بوستان کمال الملک، وسایل بازی کودکان، سرویس بهداشتی، نمازخانه، نیمکت، مسیر پیاده روی و دوچرخه سواری برای کودکان پیش بینی شده است. این بوستان فاصله کمی تا امامزاده یحیی (ع) دارد و با چند دقیقه پیاده روی می توانید به این بقعه برسید یا از حمام تاریخی نواب و کوچه آشتی کنار سرتون بازدید کنید. کتابخانه عمومی امامزاده یحیی (ع) هم فاصله کمی تا بوستان دارد؛ کتابخانه ای قدیمی که در سایه سار درختان بوستان کمال الملک جا خوش کرده است.

گذرهای لوطی صالح، میرزا محمود وزیر، دامغانی، تکیه دولت و بسیاری دیگر از گذرها که حالا طی گذشت زمان تنها نامی از آنها باقی مانده است. گذرهای قدیمی تهران هنوز هم دیدنی هستند و خانه های تاریخی و کوچه های آشتی کنان در گوشه و کنار آنها به چشم می آیند.

✓ **مهدیه تقوی راد** قدیم ها که خبری از بزرگراه و خیابان های عریض و طویل نبود، نام گذرهای محلی بیشتر شنیده می شد. برخی از این گذرها هنوز تا حد زیادی از آسیب ساخت و سازها در امان مانده اند. تعدادی از این گذرهای معروف تهران در محله تاریخی عودلاجان قرار دارند.

گذر بیک دامغانی

معرفی
گذر بیک دامغانی یکی از گذرهای قدیمی در مسیر شمال به جنوب عودلاجان است. در مسیر این گذر خانه های تاریخی زیادی برای بازدید وجود دارند.

نشانی
خیابان امیرکبیر، کوچه میرزا محمود وزیر

ایستگاه اتوبوس
سهرابه امین حضور

ایستگاه مترو
بهارستان

از شیر مرغ تا جان آدمیزاد

این همان گذری است که در فیلم های سیاه و سفید تهران قدیم زیاد دیده اید. از ابتدای کوچه امامزاده یحیی (ع) در خیابان پانزده خرداد تا انتهای کوچه جاوید در سهرابه امین حضور تمام مسیر سنگفرش شده است. مغازه های دو طرف کوچه همه مایحتاج مورد نیاز اهالی را به صورت عمده و جزئی به فروش می رسانند. نزدیکی این محله به بازار باعث شده تا کارگاه های تولیدی زیادی در کوچه پس کوچه ها و خانه های قدیمی مشغول به فعالیت باشند.

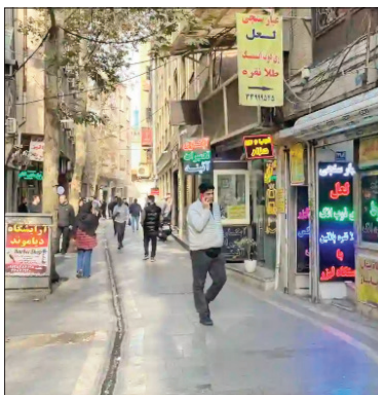
گذر تکیه دولت

معرفی
گذر تکیه دولت یکی از قدیمی ترین بخش های محدوده عودلاجان و بازار تهران است. تکیه دولت در زمان ناصرالدین شاه قاجار بنا شد.

نشانی
خیابان ۱۵ خرداد، روبه روی بازار زرگرها

ایستگاه اتوبوس
گلوبندک

ایستگاه مترو
سبزه میدان

از تعزیه خوانی تا طلای کم اجرت

تعزیه خوانی و انجام مراسم مذهبی از مهم ترین کارکردهای تکیه دولت در زمان قاجار بوده است. این تکیه تاریخی در زمان پهلوی، متروکه و در نهایت تخریب شد. هر چند از گذر تکیه دولت حالا نامی بر بالای یک کوچه طولانی باقی مانده، اما در این مسیر هنوز می توانید رد پای اماکن قدیمی تهران قدیم را تماشا کنید. بخشی از این گذر به محل تمرکز مراکز فروش طلا و جواهر در بازار تهران تبدیل شده است. این روزها شهرت کوچه گذر دولت بیشتر به دلیل فروش طلای کم اجرت است.

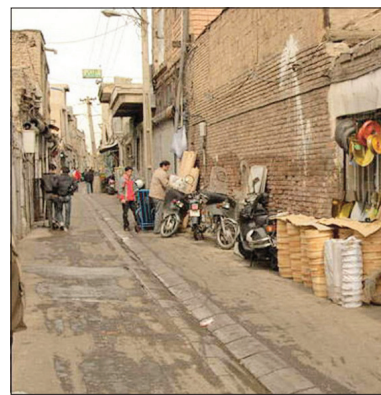
گذر میرزا محمود وزیر

معرفی
کمی جلوتر از سهرابه امین حضور، گذر میرزا محمود وزیر قرار دارد. خانه های این گذر اغلب از خانه های اعیانی قدیمی هستند و معماری های شاخصی دارند.

نشانی
خیابان امیرکبیر، بالاتر از خیابان دیالمه

ایستگاه اتوبوس
سهرابه امین حضور

ایستگاه مترو
بهارستان

مأمن خانه های تاریخی تهران

گذر میرزا محمود وزیر در واقع باغ بزرگی بوده که امروز از بین رفته است. خانه های تاریخی در این کوچه مربوط به دوران قاجار هستند. خانه های وثوق الدوله و قوام الدوله در ابتدای این کوچه قرار دارند. هر طرف سر بچرخانید عمارتی آجری با معماری خاص با سردرهای قدیمی به چشمتان می خورد. ابتدای کوچه میرزا محمود وزیر، سمت چپ می توانید وارد گذر بیک دامغانی شوید و با گذر از کوچه پس کوچه های قدیمی تهران، امامزاده یحیی (ع)، حمام نواب، باغ پسته بک و دیگر اماکن تاریخی این محله را ببینید.

سهراهی دانگی

معرفی
سهراهی دانگی، کوچه ای معروف در محله قدیمی پامنار است که در سمت مقابل مسجد پامنار قرار دارد؛ مسجدی قدیمی که حتی برخی ها به آن مسجد دونگی هم می گویند.

نشانی
خیابان امیرکبیر، اواسط خیابان پامنار

ایستگاه اتوبوس
سرچشمه

ایستگاه مترو
۱۵ خرداد

کوچه پرپیچ و خم

گذر سهراهی دانگی، مسیری پرپیچ و خم است که از روبه روی مسجد پامنار شروع و به خیابان پامنار ختم می شود. با قدم زدن در این گذر بیش از هر بنای دیگری، مساجد قدیمی را مشاهده می کنید. در کوچه پس کوچه های این گذر بیش از ۲۲ مسجد و حسینیه وجود دارد. مساجد سقفی، شاه آبادی، آیت الله کاشانی، حضرت خدیجه (س)، آقاخان و... برخی از این اماکن مذهبی هستند.

• نشانی: خیابان پامنار، بعد از کوچه مجد آقا

معرفی: درست بعد از بازارچه مروی، چند قدم مانده به خیابان پامنار مسجد و مدرسه علمیه آقا محمود یا همان مسجد حکیم باشی با آجرهای باریک سرخ و زرد نمایان می شود. آجرکاری، شاخص ترین هنر به کاررفته در ساخت مسجد حکیم باشی است و گنبد بلندی سقف شبستان را تشکیل می دهد. مسجد حکیم باشی به سه ایوان و هشتی ورودی اش شهرت دارد. محمود حکیم باشی پزشک تاجر دوره صفوی بود. موقوفه های آقا محمود در پامنار تنها به مسجد و مدرسه علوم دینی خلاصه نمی شود. مسجد آقا محمود که قدمت آن به دوره صفویه برمی گردد، در سال ۱۳۶۳ در فهرست آثار ملی به ثبت رسید.

مسجد آقا محمود